

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 618

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 iulie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
201.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative	2–9
978.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 77 din 2 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	10–13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
79.	— Ordin privind modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 169/2018	14–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Orice persoană față de care s-a dispus în mod nelegal sau injust, în cursul procesului penal, o măsură privativă de libertate are dreptul la repararea pagubei suferite, în condițiile prevăzute de lege.”

2. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Anterior rezolvării cauzei, organul de urmărire penală are obligația de a întreba persoana vătămată dacă se constituie parte civilă și dacă cere introducerea în cauză a părții responsabile civilmente, încheind un proces-verbal în acest sens.”

3. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții civile, până la rezolvarea cauzei de către procuror.”

7. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura de soluționare a abținerii sau a recuzării procurorului

Art. 70. — (1) În cursul urmăririi penale, asupra abținerii sau recuzării procurorului se pronunță procurorul ierarhic superior. Declarația de abținere sau cererea de recuzare se adresează acestuia, sub sancțiunea inadmisibilității.

(2) Inadmisibilitatea se constată de procurorul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.

(3) Procurorul ierarhic superior soluționează cererea în 48 de ore, prin ordonanță care nu este supusă niciunei căi de atac.

(4) În cursul urmăririi penale, procurorul recuzat poate participa la soluționarea cererii privitoare la măsura preventivă și poate efectua acte sau dispune orice măsuri care justifică urgența.

(5) În cazul declarației de abținere, dispozițiile alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În caz de admitere a abținerii sau a recuzării, procurorul ierarhic superior stabilește în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse se mențin.

(7) Atunci când procedura se desfășoară în fața judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau a instanței de judecată, declarația de abținere sau cererea de recuzare a procurorului care participă la ședința de judecată se adresează acestora, sub sancțiunea inadmisibilității. Inadmisibilitatea se constată de judecătorul sau, după caz, de completul de judecată în fața căruia s-a formulat.

(8) Abținerea sau recuzarea procurorului care participă la ședința de judecată se soluționează de judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, de completul de judecată în fața căruia a fost ridicată, în camera de consiliu, în cel mult 24 de ore. Dacă se apreciază necesar pentru soluționarea cererii, se pot efectua orice verificări și pot fi ascultați subiecții procesuali principali, părțile și procurorul care se abține sau a cărui recuzare se solicită.

(9) În caz de admitere a abținerii sau a recuzării procurorului care participă la ședința de judecată, judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, completul de judecată va stabili în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse se mențin.

(10) Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac.”

4. La articolul 52, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile definitive ale altor instanțe decât cele penale asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal au autoritate de lucru judecat în fața instanței penale.”

5. La articolul 57, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Organele de cercetare penală speciale efectuează acte de urmărire penală numai în condițiile art. 55 alin. (5) și (6), corespunzător specializării structurii din care fac parte, în cazul săvârșirii infracțiunilor de către militari sau în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție și de serviciu prevăzute de Codul penal săvârșite de către personalul navigant al marinei civile, dacă fapta a pus sau a putut pune în pericol siguranța navei sau navigației ori a personalului.”

6. La articolul 63, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — (1) Dispozițiile prevăzute la art. 41—46, 48 și art. 50 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și în cursul urmăririi penale.”

8. La articolul 88 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) martorul citat în cauză, cu excepția celui care s-a prevalat, în condițiile art. 117 alin. (1), de dreptul de a nu da declarații;”.

9. La articolul 102, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei, precum și înlăturarea din dosarul cauzei a mijlocului de probă corespunzător probei excluse.”

12. Articolul 118 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dreptul martorului la tăcere și neautoincrimare

Art. 118. — (1) Martorul are dreptul să nu declare fapte și împrejurări de fapt care, dacă ar fi cunoscute, l-ar incrimina. Organul judiciar este obligat să îi aducă la cunoștință acest drept înainte de fiecare audiere, în condițiile art. 120.

(2) Probele obținute cu încălcarea prevederilor alin. (1) nu pot fi folosite împotriva martorului în niciun proces penal. Dispozițiile art. 102 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(3) Declarația de martor dată de o persoană care, în aceeași cauză, anterior declarației a avut sau, ulterior, a dobândit calitatea de suspect ori inculpat nu poate fi folosită împotriva sa. Organele judiciare au obligația să menționeze, cu ocazia consemnării declarației, calitatea procesuală anterioară.

(4) Dacă martorul se prezintă la audiere însoțit de un avocat, acesta poate asista la audiere.”

13. La articolul 119, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Martorului i se comunică obiectul cauzei, faptele sau împrejurările de fapt pentru dovedirea cărora a fost propus ca martor și apoi este întrebat dacă este membru de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al

10. La articolul 117 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau aceloră dintre părinți și copii, dacă dovedesc că au conviețuit sau conviețuiesc cu suspectul sau inculpatul.”

11. La articolul 117, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) După îndeplinirea dispozițiilor art. 119, organele judiciare comunică persoanelor prevăzute la alin. (1) dreptul de a nu da declarații în calitate de martor.

(3) Dacă persoanele prevăzute la alin. (1) sunt de acord să dea declarații, în privința acestora sunt aplicabile dispozițiile art. 120 și 121.”

celorlalte părți din procesul penal, dacă a stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii ori se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane, precum și dacă a suferit vreo pagubă în urma săvârșirii infracțiunii.”

14. Articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Comunicarea drepturilor și obligațiilor

Art. 120. — (1) După depunerea jurământului sau a declarației solemne, martorului i se aduc la cunoștință următoarele drepturi și obligații:

a) dreptul de a fi supus măsurilor de protecție și de a beneficia de restituirea cheltuielilor prilejuate de chemarea în fața organelor judiciare, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege;

b) obligația de a se prezenta la chemările organelor judiciare, atrăgându-i-se atenția că, în cazul neîndeplinirii acestei obligații, se poate emite mandat de aducere împotriva sa;

c) obligația de a comunica, în scris, în termen de 5 zile, orice schimbare a adresei la care este citat, atrăgându-i-se atenția că, în cazul neîndeplinirii acestei obligații, se poate dispune împotriva sa sancțiunea prevăzută la art. 283 alin. (4);

d) obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-i-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă;

e) dreptul de a nu declara fapte și împrejurări de fapt care, dacă ar fi cunoscute, l-ar incrimina.

(2) Despre aducerea la cunoștință a drepturilor și obligațiilor prevăzute la alin. (1) se face mențiune în cuprinsul declarației.”

15. La articolul 121, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 121. — (1) În cursul urmăririi penale și judecării, după îndeplinirea dispozițiilor art. 119, organul de urmărire penală și președintele completului solicită martorului depunerea jurământului sau a declarației solemne.”

16. La articolul 126, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Judecătorul de cameră preliminară, în termen de 15 zile de la primirea dosarului, iar instanța de judecată,

înainte de începerea cercetării judecătorești, precum și înainte de fiecare audiere a unui martor care beneficiază de o măsură de protecție dintre cele prevăzute la alin. (1), verifică din oficiu dacă mai subzistă temeiurile care au determinat luarea acesteia și dispune prin încheiere, după caz, menținerea sau încetarea măsurii. Prevederile art. 128 alin. (4)—(6) și alin. (7) teza întâi se aplică în mod corespunzător.”

17. După articolul 139 se introduc două noi articole, art. 139¹ și 139², cu următorul cuprins:

„Înregistrările obținute din activități specifice culegerii de informații

Art. 139¹. — (1) Înregistrările rezultate din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului pot fi folosite ca mijloace de probă în procesul penal dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) și au fost respectate prevederile legale care reglementează obținerea acestor înregistrări.

(2) Legalitatea încheierii prin care s-au autorizat activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate se verifică, după caz:

a) în procedura de cameră preliminară;

b) în procedura plângerii împotriva soluției de clasare, în condițiile art. 341 alin. (7);

c) în procedura prevăzută la art. 139².

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b), dacă s-au formulat cereri și excepții ori, după caz, judecătorul de cameră preliminară a ridicat din oficiu excepții cu privire la înregistrările rezultate din activitățile autorizate, acesta sesizează prin încheiere Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea verificării legalității acestor activități și transmite dosarul cauzei, împreună cu cererile și excepțiile formulate. Până la rămânerea definitivă a încheierii Înaltei Curți de Casație și Justiție, procedura de cameră preliminară ori, după caz, cea de soluționare a plângerii împotriva soluției de clasare se suspendă.

(4) După înregistrarea sesizării, dosarul este repartizat aleatoriu unui judecător de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție. Acesta fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea părților și a persoanei vătămate și încunoaștințarea procurorului.

(5) Judecătorul care a autorizat activitățile specifice culegerii de informații prevăzute la alin. (1) nu poate participa la soluționarea sesizării privind legalitatea acestora.

(6) Ținând seama de cererile și excepțiile formulate și luând concluziile procurorului, precum și ale părților și persoanei vătămate, dacă sunt prezente, judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție se pronunță, prin încheiere, asupra legalității activităților din care au rezultat înregistrările, în raport cu dispozițiile legale în temeiul cărora acestea au fost autorizate și pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă. Prevederile art. 345 alin. (1¹) și (1²) se aplică în mod corespunzător.

(7) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (6), procurorul, părțile și persoana vătămată pot formula contestație în termen de 3 zile de la comunicare.

(8) Contestația se soluționează de un complet format din 2 judecători de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție, dispozițiile alin. (4)—(6), precum și cele ale art. 347 alin. (4) aplicându-se în mod corespunzător.

(9) După rămânerea definitivă, încheierea se comunică de îndată judecătorului de cameră preliminară care a dispus sesizarea.

(10) Constatarea nelegalității autorizării sau a modului de punere în executare a activităților specifice culegerii de informații din care au rezultat înregistrări atrage aplicarea dispozițiilor art. 102 alin. (3).

Plângerea împotriva unei activități specifice culegerii de informații

Art. 139². — (1) Orice persoană vizată de o activitate specifică culegerii de informații prevăzută la art. 139¹ alin. (1) și care nu a dobândit calitatea de parte în cursul procesului penal, precum și inculpatul față de care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea pot formula plângere cu privire la legalitatea încheierii prin care s-au autorizat activitățile respective, a mandatului emis în baza acesteia, a modului de punere în executare a autorizării, precum și a înregistrărilor rezultate.

(2) După încetarea activităților autorizate, procurorul informează, în scris, persoana prevăzută la alin. (1) cu privire la activitățile din care au rezultat înregistrările folosite ca mijloace de probă în procesul penal. Dispozițiile art. 145 alin. (2) și (3) și ale art. 145¹ alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Termenul de formulare a plângerii este de 20 de zile, dispozițiile art. 145¹ alin. (3) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Plângerea se adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție și se soluționează de un judecător de cameră preliminară. Dispozițiile art. 145¹ alin. (5) și (6) și ale art. 139¹ alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra legalității activităților din care au rezultat înregistrările, prin încheiere definitivă, în raport cu dispozițiile legale în temeiul cărora acestea au fost autorizate și pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă. Prevederile art. 145¹ alin. (8) și (9) se aplică în mod corespunzător.”

18. Articolul 145 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Informarea persoanei supravegheate**

Art. 145. — (1) În cel mult 10 zile de la încetarea măsurii de supraveghere tehnică, procurorul informează în scris pe fiecare persoană supravegheată despre măsura de supraveghere tehnică ce a fost dispusă în privința sa.

(2) În termen de 20 de zile de la primirea informării scrise prevăzute la alin. (1), persoana supravegheată are dreptul de a solicita procurorului să îi aducă la cunoștință conținutul proceselor-verbale în care sunt consemnate activitățile de supraveghere tehnică efectuate, precum și să îi asigure ascultarea convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor ori vizionarea imaginilor rezultate din activitatea de supraveghere tehnică.

(3) Procurorul poate să amâne motivat, cel mai târziu până la rezolvarea cauzei, efectuarea informării scrise sau prezentarea conținutului suporturilor pe care sunt stocate activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare, dacă aceasta ar putea conduce la:

- a) perturbarea sau periclitarea bunei desfășurări a urmăririi penale în cauză;
- b) punerea în pericol a siguranței victimei, a martorilor sau a membrilor familiilor acestora;
- c) dificultăți în supravegherea tehnică asupra altor persoane implicate în cauză.”

19. După articolul 145 se introduce un nou articol, art. 145¹, cu următorul cuprins:**„Plângerea împotriva măsurilor de supraveghere tehnică**

Art. 145¹. — (1) După rezolvarea cauzei de către procuror, orice persoană cu privire la care s-a dispus sau confirmat o măsură de supraveghere tehnică și care nu a dobândit în acea cauză calitatea de parte, precum și inculpatul față de care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală sau clasarea pot formula plângere împotriva măsurii și a modului de punere în executare a acesteia.

(2) Îndată după rezolvarea cauzei, procurorul încunoștințează în scris persoana supravegheată cu privire la emiterea rechizitoriului sau a ordonanței de clasare ori de renunțare la urmărirea penală.

(3) Termenul de exercitare a plângerii este de 20 de zile și curge, după caz:

a) de la data primirii încunoștințării scrise prevăzute la alin. (2), când informarea scrisă prevăzută la art. 145 alin. (1) și, după caz, prezentarea conținutului suporturilor pe care sunt stocate activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare au loc înainte de rezolvarea cauzei;

b) de la data primirii informării scrise prevăzute la art. 145 alin. (1) sau, după caz, de la data prezentării conținutului suporturilor pe care sunt stocate activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare, când aceasta are loc după rezolvarea cauzei.

(4) Plângerea se adresează judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

(5) Plângerea greșit îndreptată se trimite pe cale administrativă instanței competente și se consideră valabilă dacă a fost introdusă în termen la organul judiciar necompetent.

(6) Plângerea se soluționează în camera de consiliu, cu participarea procurorului și cu citarea petentului.

(7) Judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea măsurii de supraveghere tehnică, precum și a modului de punere în executare a acesteia în raport cu dispozițiile art. 139 și art. 140—144, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă.

(8) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță în camera de consiliu, prin încheiere motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac, putând dispune următoarele soluții:

a) respinge plângerea ca inadmisibilă dacă este formulată cu încălcarea alin. (1), ca tardivă dacă este formulată cu încălcarea alin. (3) sau ca neîntemeiată;

b) admite plângerea și constată nelegalitatea măsurii de supraveghere tehnică, dacă aceasta a fost dispusă, confirmată, prelungită ori, după caz, pusă în executare în mod nelegal.

(9) În cazul admiterii plângerii, judecătorul dispune distrugerea datelor și a înregistrărilor rezultate din activitățile de supraveghere tehnică nelegal efectuate. Procurorul distruge probele astfel obținute și întocmește un proces-verbal în acest sens, care se depune la dosarul cauzei.”

20. La articolul 146¹, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Dispozițiile art. 145 și 145¹ se aplică în mod corespunzător.”

21. La articolul 146¹, alineatul (9) se abrogă.**22. La articolul 147, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(8) Dispozițiile art. 145 alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.”

23. La articolul 174, denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„*Incompatibilitatea expertului și a specialistului*”.

24. La articolul 174, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile alin. (1) și (4) se aplică în mod corespunzător în cazul specialiștilor prevăzuți la art. 172 alin. (10).”

25. La articolul 213, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin. (1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului. Plângerea se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.”

26. La articolul 215¹, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În cursul judecării, durata totală a controlului judiciar nu poate depăși un termen rezonabil și, în nicio situație, nu poate depăși 5 ani de la momentul trimiterii în judecată.”

27. La articolul 223, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Față de inculpatul care, în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecării, a mai fost arestat preventiv sau față de care s-a dispus anterior arestul la domiciliu, se poate dispune măsura arestării preventive numai dacă au intervenit temeuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.”

28. La articolul 235, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 235. — (1) Propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive, sub sancțiunea nulității absolute.”

29. La articolul 238, alineatul (3) se abrogă.

30. La articolul 241 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare ori la împlinirea duratei maxime prevăzute de lege;”

31. La articolul 252³, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Asupra valorificării bunurilor mobile sechestrare, precum și cu privire la cererile prevăzute la alin. (2), instanța de judecată dispune prin încheiere motivată.”

32. La articolul 252³, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Împotriva încheierii prevăzute la alin. (3) se poate face contestație la instanța ierarhic superioară, respectiv la completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, de către părți, custode, procuror, precum și de către orice altă persoană interesată, dispozițiile art. 252² alin. (4)—(7) aplicându-se în mod corespunzător.”

33. La articolul 281 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) competența materială și competența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală;”

34. La articolul 281, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și d) poate fi invocată în orice stare a procesului.

(4) Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) lit. b¹), e) și f) poate fi invocată:

a) până la încheierea procedurii în camera preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale;

b) în orice stare a procesului, dacă încălcarea a intervenit în procedura camerei preliminare sau în cursul judecării;

c) în orice stare a procesului, indiferent de momentul la care a intervenit încălcarea, când instanța a fost sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției.”

35. La articolul 282, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nulitatea relativă poate fi invocată de suspect, inculpat, celelalte părți sau persoana vătămată, atunci când există un

interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate, de procuror, precum și, din oficiu, de judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, de instanța de judecată.”

36. La articolul 341, alineatele (5¹) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5¹) Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea, în cazul prevăzut la alin. (6) verifică soluția atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate, iar în cazul prevăzut la alin. (7), pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă.

(9) În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii procurorul, petentul și intimații pot face, motivat, contestație cu privire la dispoziția de începere a judecării, precum și cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale.”

37. La articolul 345, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 345. — (1) La termenul stabilit conform art. 344 alin. (4), judecătorul de cameră preliminară soluționează cererile și excepțiile formulate, precum și excepțiile ridicate din oficiu, în camera de consiliu, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror alte mijloace de probă, ascultând concluziile părților și ale persoanei vătămate, dacă sunt prezente, precum și ale procurorului.”

38. La articolul 345, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul în care actul de sesizare se întemeiază pe probe ce constituie informații clasificate, judecătorul de cameră preliminară solicită autorității competente, de urgență, declasificarea sau trecerea acestora la un nivel inferior de clasificare și, după caz, acordă apărătorilor părților și ai persoanei vătămate accesul la informațiile clasificate, condiționat de deținerea autorizației de acces prevăzute de lege. Dacă aceștia nu dețin autorizația de acces prevăzută de lege, iar părțile sau, după caz, persoana vătămată nu își desemnează un alt apărător care deține autorizația prevăzută de lege, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unor avocați din oficiu care dețin această autorizație.

(12) După consultarea autorității competente, judecătorul de cameră preliminară, prin încheiere, poate refuza motivat accesul la informațiile clasificate dacă acesta ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei persoane sau dacă refuzul este strict necesar pentru apărarea securității naționale ori a unui alt interes public important. În acest caz, informațiile clasificate nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei în cauză.”

39. La articolul 346 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) rechizitoriul este emis de un procuror necompetent după materie sau după calitatea persoanei ori este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecării;”

40. Articolul 348 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Măsurile preventive în procedura de cameră preliminară

Art. 348. — În procedura de cameră preliminară, asupra măsurilor preventive se pronunță judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriul.”

41. **La articolul 352, alineatele (11) și (12) se abrogă.**

42. **La articolul 374, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Președintele pune în vedere persoanei vătămate că se poate constitui parte civilă până la începerea cercetării judecătorești.”

43. **La articolul 374, după alineatul (10) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:**

„(11) Dacă urmează a fi administrate probe ce constituie informații clasificate, instanța solicită autorității competente, de urgență, declasificarea sau trecerea acestora la un nivel inferior de clasificare și, după caz, acordă apărătorilor părților și ai persoanei vătămate accesul la informațiile clasificate, condiționat de deținerea autorizației de acces prevăzute de lege. Dacă aceștia nu dețin autorizația de acces prevăzută de lege, iar părțile sau, după caz, persoana vătămată nu își desemnează un alt apărător care deține autorizația prevăzută de lege, instanța ia măsuri pentru desemnarea unor avocați din oficiu care dețin această autorizație.

(12) După consultarea autorității competente, instanța, prin încheiere, poate refuza motivat accesul la informațiile clasificate dacă acesta ar putea conduce la periclitarea gravă a vieții sau a drepturilor fundamentale ale unei persoane sau dacă refuzul este strict necesar pentru apărarea securității naționale ori a unui alt interes public important. În acest caz, informațiile clasificate nu pot servi la pronunțarea unei soluții de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei în cauză.”

47. **După articolul 386 se introduce un nou articol, art. 386¹, cu următorul cuprins:**

„**Reluarea procedurii de cameră preliminară**

Art. 386¹. — Dacă în cursul judecății se constată nulitatea absolută a procedurii de cameră preliminară, instanța, prin încheiere, desființează actul prin care s-a dispus începerea judecății și stabilește limitele în care procedura va fi reluată, încheierea fiind supusă contestației în condițiile art. 425¹.”

48. **La articolul 421 alineatul (1) punctul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond. Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, dispozițiile art. 374 alin. (7)—(12) și ale art. 383 alin. (3) și (4) aplicându-se în mod corespunzător;”

49. **La articolul 434 alineatul (2), literele e), f) și g) se abrogă.**

50. **La articolul 453, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(3) Cazul prevăzut la alin. (1) lit. f) poate fi invocat ca motiv de revizuire numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei.

(4) Cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal, iar cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)—d) și f) constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri nelegale sau netemeinice.”

51. **La articolul 457, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Cererea de revizuire în defavoarea condamnatului, a celui achitat sau a celui față de care s-a încetat procesul penal se poate face în termen de 3 luni, care curge:

44. **La articolul 375, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Dacă respinge cererea, instanța procedează potrivit art. 374 alin. (5)—(12).”

45. **La articolul 377, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(4) Dacă instanța constată, din oficiu, la cererea procurorului, a părților ori a persoanei vătămate, că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare trebuie schimbată, este obligată să pună în discuție noua încadrare, dispozițiile art. 386 aplicându-se în mod corespunzător.

(5) Dacă pentru stabilirea încadrării juridice, precum și dacă, după schimbarea încadrării juridice, este necesară administrarea altor probe, instanța, luând concluziile procurorului, părților ori ale persoanei vătămate, dispune efectuarea cercetării judecătorești, dispozițiile art. 374 alin. (5)—(12) aplicându-se în mod corespunzător.”

46. **La articolul 386, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 386. — (1) Dacă în cursul judecății se consideră că încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare urmează a fi schimbată, instanța este obligată să pună în discuție noua încadrare și să atragă atenția inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau amânarea judecății, pentru a-și pregăti apărarea. Dacă dispune schimbarea încadrării juridice, instanța pune în vedere inculpatului că are dreptul să ceară lăsarea cauzei mai la urmă sau amânarea judecății, pentru pregătirea apărării față de noua încadrare.”

a) în cazurile prevăzute la art. 453 alin. (1) lit. a)—d), când nu sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când faptele sau împrejurările au fost cunoscute de persoana care face cererea sau de la data când aceasta a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se poate face printr-o hotărâre penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora;

b) în cazurile prevăzute la art. 453 alin. (1) lit. a)—d), dacă sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când hotărârea a fost cunoscută de persoana care face cererea, dar nu mai târziu de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii penale;

c) în cazul prevăzut la art. 453 alin. (1) lit. e), de la data când hotărârile ce nu se conciliază au fost cunoscute de persoana care face cererea.”

52. **La articolul 469, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(7) Admiterea cererii de redeschidere a procesului penal atrage desființarea de drept a hotărârii sau, după caz, a hotărârilor pronunțate în lipsa persoanei condamnate. Judecata se reia din faza procesuală desfășurată în lipsa persoanei condamnate.”

53. **La articolul 505, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 505. — (1) Când suspectul ori inculpatul este minor, la orice ascultare sau confruntare a acestuia organul de urmărire penală dispune citarea părinților ori, după caz, a tutorelui, curatorului sau a persoanei în îngrijirea ori supravegherea căreia se află temporar minorul, precum și a direcției generale de asistență socială și protecție a copilului din localitatea unde se desfășoară audierea.”

54. **La articolul 505, alineatul (2) se abrogă.**

55. Articolul 539 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Dreptul la repararea pagubei în cazul priverii nelegale sau injuste de libertate**

Art. 539. — (1) Are dreptul la repararea pagubei și persoana față de care, în cursul procesului penal, s-a dispus o măsură preventivă privativă de libertate, dacă:

- a) măsura a fost constatată ca nelegală;
- b) pentru infracțiunea care a justificat luarea măsurii s-a dispus în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a)—d) clasarea sau achitarea, cu excepția cazului în care soluția s-a dispus ca urmare a dezincriminării faptei săvârșite.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) se dovedesc prin ordonanța procurorului de revocare a măsurii reținerii ori de clasare, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară ori a instanței de judecată de revocare a măsurii preventive privative de libertate ori prin care s-a constat încetarea de drept a acesteia sau, după caz, prin hotărârea definitivă de achitare.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), persoana nu este îndreptățită să ceară repararea de către stat a pagubei suferite dacă, prin declarații mincinoase sau în orice alt fel, a determinat luarea măsurii preventive privative de libertate, în afara cazurilor în care a fost obligată să procedeze astfel.”

56. După articolul 539 se introduce un nou articol, art. 539¹, cu următorul cuprins:**„Dreptul la repararea pagubei în cazul măsurilor de supraveghere tehnică ori al activităților specifice culegerii de informații dispuse în mod nelegal**

Art. 539¹. — (1) Persoana față de care s-a dispus, confirmat, prelungit ori s-a pus în executare în mod nelegal o măsură de supraveghere tehnică are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul produs prin această măsură. De acest drept beneficiază, în aceleași condiții, și persoana față de care s-a autorizat ori pus în executare o activitate specifică culegerii de informații care presupune restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului.

(2) Caracterul nelegal al măsurii de supraveghere tehnică se stabilește prin încheierea prevăzută la art. 145¹ alin. (8) lit. b) sau, după caz, prin încheierea definitivă a judecătorului de cameră preliminară pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 sau al art. 345 alin. (2).

(3) Caracterul nelegal al activității specifice culegerii de informații se stabilește prin încheierea definitivă pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție în procedura prevăzută la art. 139¹ sau, după caz, la art. 139².”

57. La articolul 540, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 540. — (1) La stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata priverii nelegale sau injuste de libertate, precum și de consecințele produse asupra persoanei, asupra familiei celui privat de libertate ori asupra celui aflat în situația prevăzută la art. 538, iar în cazul celui aflat în situația prevăzută la art. 539¹ alin. (1), de durata, precum și de consecințele măsurii asupra persoanei și asupra vieții intime, familiale și private a acesteia.

(2) În cazurile prevăzute la art. 538 și 539, reparația constă în plata unei sume de bani sau în constituirea unei rente viagere ori în obligația ca, pe cheltuiala statului, cel reținut sau arestat nelegal să fie încredințat unui institut de asistență socială și medicală. În cazul prevăzut la art. 539¹ alin. (1), reparația constă în plata unei sume de bani.

(3) La alegerea felului reparației și la stabilirea întinderii acesteia se va ține seama de situația celui îndreptățit la repararea pagubei și de natura daunei produse.”

58. La articolul 541, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 541. — (1) Acțiunea pentru repararea pagubei poate fi pornită de persoana îndreptățită, potrivit art. 538—539¹, iar după moartea acesteia poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreținerea sa la data decesului.

(2) Acțiunea poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, a ordonanței sau, după caz, a încheierilor organelor judiciare prin care s-a constat eroarea judiciară, privarea nelegală sau injustă de libertate, respectiv caracterul nelegal al măsurii de supraveghere tehnică.”

59. Articolul 542 se modifică și va avea următorul cuprins:**„Acțiunea în regres**

Art. 542. — (1) În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 541, pentru vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 538 și art. 539 alin. (1) lit. a), precum și în situația în care statul român a fost condamnat de către o instanță internațională pentru vreunul dintre aceste cazuri, acțiunea în regres pentru recuperarea sumei achitate poate fi îndreptată împotriva persoanei care, cu rea-credință sau din culpă gravă, a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.

(2) Statul trebuie să dovedească în cadrul acțiunii în regres, prin ordonanța procurorului sau hotărâre penală definitivă, că cel asigurat în condițiile alin. (1), cu rea-credință sau din culpă gravă profesională, a produs eroarea judiciară sau privarea nelegală de libertate cauzatoare de prejudicii ori, după caz, a dispus, confirmat, prelungit sau a pus în executare în mod nelegal măsura de supraveghere tehnică.”

60. La articolul 589 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) când persoana condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an. În aceste cazuri, executarea pedepsei se amână până la încetarea cauzei care a determinat amânarea.”

61. La articolul 595, denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Intervenirea unei legi penale noi sau a unei decizii a Curții Constituționale”.

62. La articolul 595, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul admiterii unei excepții de neconstituționalitate, dacă, în urma acestei decizii a Curții Constituționale, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii ori dacă respectiva decizie determină reducerea limitei maxime a pedepsei sau a măsurii prevăzute de lege, iar pedeapsa sau măsura care se execută ori urmează a se executa depășește acest maxim.”

63. La articolul 595, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) și (11) se face din oficiu sau la cererea procurorului ori a persoanei condamnate de către instanța de executare, iar dacă persoana condamnată se află în executarea pedepsei sau a unei măsuri educative, de către instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție se află locul de deținere sau, după caz, centrul educativ ori centrul de detenție.”

Art. II. — (1) Dispozițiile art. 145¹ alin. (1) și (4)—(9) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și măsurilor de supraveghere tehnică dispuse în cauzele penale soluționate de procuror anterior intrării în vigoare a prezentei legi, dacă acestea se aflau în curs de executare la data de 6 iulie 2017, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 244/2017, ori au fost dispuse și puse în executare între această dată și data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Dacă anterior intrării în vigoare a prezentei legi nu au făcut obiectul unor hotărâri judecătorești definitive în ceea ce privește legalitatea lor, măsurile de supraveghere tehnică prevăzute la alin. (1) pot fi contestate în termen de 20 de zile, care curge:

a) de la data intrării în vigoare a prezentei legi, când informarea scrisă prevăzută la art. 145 alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, prezentarea conținutului suporturilor pe care sunt stocate

activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare au avut loc înainte de intrarea în vigoare a acesteia;

b) de la data primirii informării scrise prevăzute la art. 145 alin. (1) din Legea nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, de la data prezentării conținutului suporturilor pe care sunt stocate activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare, dacă aceasta este ulterioară intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — (1) Persoanele față de care, începând cu data de 6 iulie 2017, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 244/2017, s-au pus în executare măsuri de supraveghere tehnică, constatate ca nelegale prin hotărâri judecătorești rămase definitive anterior intrării în vigoare a prezentei legi, pot exercita acțiunea în despăgubiri prevăzută la art. 539¹ din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Caracterul nelegal al măsurilor de supraveghere tehnică prevăzute la alin. (1) se dovedește prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți, a judecătorului de cameră preliminară sau, după caz, prin hotărârea definitivă a instanței de judecată.

Art. IV. — (1) Au dreptul la despăgubiri în temeiul art. 539 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care la data de 12 mai 2021, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 136/2021, se aflau în executarea unei măsuri preventive privative de libertate sau față de care s-a dispus o astfel de măsură după această dată.

(2) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (1), dacă soluția clasării sau a achitării a rămas definitivă anterior intrării în vigoare a prezentei legi, acțiunea pentru repararea pagubei poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. V. — La articolul 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (5) se abrogă.

Art. VI. — La articolul 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 22 noiembrie 2016, aprobată cu modificări prin Legea nr. 120/2018, alineatul (3) se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 5 iulie 2023.

Nr. 201.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum
și pentru modificarea altor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 iulie 2023.
Nr. 978.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 77
din 2 martie 2023

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (3)
lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Geta Gherasimat, Alina Calotă, Silviu Crăciunescu, Florina Lidia Vasile (fostă Sbîncă), Lucreția Vicuța Ilie, Daniela Ristea, Bogdan Pieleanu și Petrică Păduraru în Dosarul nr. 4.922/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.347D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 744 din 8 octombrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 1.378 din 10 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.922/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Geta Gherasimat, Alina Calotă, Silviu Crăciunescu, Florina Lidia Vasile (fostă Sbîncă), Lucreția Vicuța Ilie, Daniela Ristea, Bogdan Pieleanu și Petrică Păduraru într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revocare a actelor administrative de încadrare și salarizare a personalului auxiliar de specialitate din cadrul Tribunalului Teleorman, precum și a cererii de recunoaștere a situației discriminatorii căreia îi sunt supuși autorii excepției.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin, în esență, că la nivelul instanțelor și al parchetelor de pe lângă acestea s-a creat o stare de discriminare ca urmare a aplicării Legii-cadru nr. 153/2017, în sensul că salariile personalului auxiliar de specialitate sunt calculate în mod diferit. Art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 este discriminatoriu, întrucât încalcă principiile statuate la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017.

6. Autorii excepției precizează că art. 5 din cap. VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 prevede acordarea a două sporuri, de suprasolicitare neuropsihică și de confidențialitate. În cazul lor, acestea nu au fost distinct prevăzute, ci au fost cumulate, stabilindu-se o singură sumă, iar procentul sporurilor aplicate este de 15%, adică sub jumătate din drepturile care se acordă personalului din justiție.

7. În opinia autorilor excepției, art. 4 alin. (1) și art. 5 din cap. VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 impun ca sporurile la care este îndreptățit personalul auxiliar de specialitate să fie calculate și acordate în întregime cumulat la salariul de bază.

8. Autorii excepției consideră că art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 este neconstituțional, deoarece prin aplicarea unui cuantum al sporurilor de 45% la salariul de bază este imposibilă respectarea Legii-cadru nr. 153/2017, fără a crea discriminări contrare Constituției, cum, de altfel, s-a și întâmplat. De aceea solicită modificarea art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 după cum urmează: „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulat pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 45% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz (în prezent, art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 stabilește o limită de 30%).”

9. De asemenea, autorii excepției apreciază că art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 este neconstituțional, deoarece prin majorarea cu 25% a sporurilor avute în luna decembrie 2017, valoarea reală a acestora este cuprinsă între 20%—30%, și nu 45%, așa cum beneficiază personalul care deja a ajuns la salariul corespunzător anului 2022. Autorii se consideră discriminați dintr-o dublă perspectivă. Mai întâi, pentru că salariul pe care îl au este mult inferior celui din 2022. În al doilea rând, pentru că sporurile la salariul de bază (22%) sunt mult mai mici decât cele ale colegilor lor (45%). Cu atât mai mult este vorba despre discriminare, cu cât sunt afectate, cu precădere, persoanele cu funcții de conducere, astfel încât s-a ajuns la situația ca un grefier de ședință să aibă salariul mai mare decât un grefier-șef, deși răspunderea acestora este diferită.

10. În susținerea criticii privind caracterul discriminator al dispozițiilor de lege a căror neconstituționalitate o invocă, autorii excepției menționează prevederile referitoare la interzicerea discriminării cuprinse în art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocol adițional nr. 12 la această convenție, art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 și Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate. [Ci a arătat că recunoașterea stării de discriminare constituie una dintre cererile pe care autorii

excepției de neconstituționalitate le-au adresat instanței de judecată în acțiunea ce formează obiectul Dosarului nr. 4.922/2/2018, iar competența de a se pronunța cu privire la caracterul discriminator al unor dispoziții de lege revine în exclusivitate Curții Constituționale.]

12. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Examinând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, după cum precizează autorii excepției, critica acestora vizează dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și pe cele ale art. 25 alin. (1) din aceeași lege, dispoziții pe care instanța de judecată a omis să le menționeze în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale.

16. Din perspectiva stabilirii obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, a reținut că, deși excepția de neconstituționalitate prezintă particularități semnificative, ea se încadrează în categoria excepțiilor procesuale și reprezintă, deci, un mijloc procedural prin care, în condițiile legii, partea interesată, procurorul sau instanța, din oficiu, invocă, în cadrul procesului și fără a pune în discuție fondul dreptului, neconformitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță cu Legea fundamentală. Sesizarea Curții este subsecventă efectuării controlului privind îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției realizat de către instanța judecătorească sau de arbitraj comercial, care are rolul de prim filtru în cadrul etapei judecătorești a procedurii soluționării excepției de neconstituționalitate. Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*”

17. Astfel, întrucât excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural prin intermediul căruia autorul

solicită instanței judecătorești sesizarea Curții Constituționale în vederea efectuării controlului de constituționalitate, instanța, exercitându-și competența prevăzută de lege, trebuie să constate admisibilitatea sau inadmisibilitatea excepției, în cadrul considerentelor hotărârii, și să dispună sesizarea Curții, respectiv respingerea cererii de sesizare a Curții, prin dispozitivul aceleiași hotărâri.

18. În ipoteza formulării unei excepții prin care se invocă neconstituționalitatea mai multor dispoziții din legi sau ordonanțe, instanța judecătorească are obligația să analizeze întrunirea condițiilor de admisibilitate referitoare la fiecare dintre dispozițiile vizate și să se pronunțe cu privire la sesizarea Curții sau la respingerea cererii de sesizare, corespunzător rezultatului controlului efectuat. Cu alte cuvinte, formularea unor critici de neconstituționalitate care vizează dispoziții diferite din legi sau ordonanțe necesită o analiză a fiecăruia dintre aceste texte în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

19. Din această perspectivă, Curtea constată că omisiunea instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la unele dispoziții din legi sau ordonanțe a căror neconstituționalitate a fost invocată de autorul excepției nu poate avea drept consecință înlăturarea controlului realizat de Curtea Constituțională. A admite o soluție contrară echivalează cu atribuirea unor efecte *extra legem* și chiar *contra legem* omisiunii sau refuzului instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la cererea de sesizare a Curții Constituționale având ca obiect soluționarea unei excepții de neconstituționalitate. Într-o atare ipoteză, conduita instanței judecătorești s-ar constitui într-o modalitate de paralizare a exercitării dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și, în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către instanța de contencios constituțional.

20. Așa fiind, Curtea constată că, în cazul în care instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a anumitor dispoziții din legi sau ordonanțe fără a se pronunța asupra altora, criticate în cadrul aceleiași excepții de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional va analiza excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său.

21. Abia în ipoteza în care instanța judecătorească, prin dispozitivul hotărârii, consideră excepția referitoare la una/unele dintre dispozițiile legale criticate ca fiind inadmisibilă, fiind contrară prevederilor art. 29 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție. În această împrejurare, autorul are, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, posibilitatea atacării cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare, a soluției de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

22. Așa fiind, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, care au următorul conținut:

— Art. 25 alin. (1): „(1) *Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție,*

soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”;

— Art. 38 alin. (3) lit. a): „*Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:*

a) *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*”

23. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. De asemenea, invocă dispozițiile referitoare la interzicerea discriminării din art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la această convenție și Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea reține că acestea au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prilej cu care a fixat următoarele repere: (i) limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi, prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, nu echivalează cu diminuarea salariului de bază — paragraful 13 din Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 15 ianuarie 2020, și paragraful 24 din Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 16 iunie 2020); (ii) soluția legislativă criticată nu este o noutate în sistemul juridic din România, ea fiind prevăzută și în art. 23 alin. (1) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, și art. 22 alin. (1) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, paragraful 14 din Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019; (iii) statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula — Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, paragraful 13, și Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, paragraful 24; (iv) regula limitării sporurilor la un anumit cuantum

reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice, fără privilegii și fără discriminări (Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, paragraful 15, și Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, paragraful 25).

25. Curtea observă că, în Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, paragraful 17, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, a reținut că autoarea excepției se axează pe unele probleme rezultate din aplicarea dispozițiilor legale criticate, prin evidențierea unor situații particulare, prin natura lor, variabile, spre exemplu, numărul și categoriile de angajați în cadrul unei instituții/autorități publice, care, în opinia sa, pot genera diferențe în privința cuantumului sporurilor acordate aceleiași categorii de personal care își desfășoară activitatea în instituții diferite, în speță, judecătorii care își desfășoară activitatea în tribunale diferite. Curtea a respins criticile astfel formulate, arătând că, la stabilirea nivelului veniturilor salariale, trebuie avute în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora gestionarea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice se asigură de fiecare ordonator de credite, și ale art. 3 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu (a se vedea Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, paragraful 18).

26. Mai mult, Curtea a arătat că, în viziunea legiuitorului, sporurile nu au întotdeauna un cuantum fix, ci variabil, fiind

stabilite de lege prin raportare la o limită maximă. Astfel, Curtea a invocat art. 24 din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în această lege și în anexele nr. I—VIII la lege. Ca atare, Curtea a constatat că stabilirea cuantumului concret al sporurilor și al venitului lunar se realizează de către fiecare ordonator de credite, în limitele stabilite de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. O asemenea soluție legislativă ține de dreptul exclusiv al legiuitorului în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, fără a fi contrară art. 4 și 16 din Constituție și nici art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea generală a discriminării (Decizia nr. 697 din 31 octombrie 2019, paragraful 19).

27. Distinct de aceste considerente prin care a stabilit că prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale, Curtea observă că în prezenta cauză criticile formulate de autorii excepției pun un accent deosebit pe modalitatea în care art. 25 alin. (1) și art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost aplicate în propria cauză. Mai mult decât atât, autorii excepției propun chiar modificarea art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 astfel încât să fie constituțional.

28. Ținând seama de natura acestor critici, precum și de jurisprudența constantă a Curții în sensul că sunt inadmisibile acele excepții de neconstituționalitate care ridică probleme de aplicare a legii, precum și cele prin care se propune modificarea legislației, prezenta excepție de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) și ale art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Geta Gherasimat, Alina Calotă, Silviu Crăciunescu, Florina Lidia Vasile (fostă Sbîncă), Lucreția Vicuța Ilie, Daniela Ristea, Bogdan Pieleanu și Petrică Păduraru în Dosarul nr. 4.922/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 169/2018

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. a), ale art. 76 alin. (1) și (2) și ale art. 79 alin. (1) și (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de stabilire a tarifelor pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 169/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 810 din 21 septembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 131¹ se introduc două noi articole, articolele 131² și 131³, cu următorul cuprins:

„Art. 131². — (1) Anul 2024 reprezintă perioadă de tranziție de la perioada a patra la perioada a cincea de reglementare. Cea de-a cincea perioadă de reglementare începe la data de 1 ianuarie 2025.

(2) Venitul reglementat pentru serviciul de distribuție a energiei electrice aferent anului de tranziție este egal cu venitul-țintă stabilit în conformitate cu prevederile regulilor metodologice prevăzute în anexa nr. 11, la care se adună algebric corecțiile anuale ale anului 2022, stabilite conform prevederilor pct. 7.3.

(3) Rata inflației utilizată la calculul tarifelor de distribuție este egală cu cea prognozată de Comisia Națională de Prognoză pentru anul 2024.

(4) Corecțiile anuale ale anului 2024 și corecția de inflație corespunzătoare venitului anual reglementat determinat prin aplicarea ratei inflației realizate în raport cu venitul anual reglementat utilizat în calculul de tarife al anului 2024 sunt luate în considerare la stabilirea venitului reglementat aferent anului 2026.

(5) Corecția aferentă inflațiilor de la sfârșitul perioadei a patra de reglementare se calculează în anul 2024 conform prevederilor art. 87 alin. (4) și se adună algebric la venitul-țintă al primului an al perioadei a cincea de reglementare.

(6) Valoarea BAR realizat la data de 31 decembrie 2023 se calculează în anul 2024 conform formulei prevăzute la art. 61 alin. (1).

(7) În anul 2024 OD transmite, până la data de 31 mai, valoarea netă contabilă a mijloacelor fixe incluse în BAR la data de 31 decembrie 2023.

(8) Pentru OD care au fuzionat în perioada a patra de reglementare, tarifele de distribuție se stabilesc pe baza unui venit reglementat aprobat pentru anul 2024, unic la nivelul OD rezultat în urma fuziunii.

(9) În situația prevăzută la alin. (8), venitul-țintă pentru anul 2024 se stabilește conform prevederilor anexei nr. 11.

(10) Pentru a se asigura o evoluție controlată a tarifelor aplicate utilizatorilor de rețea, pentru trecerea de la tarife de distribuție distincte pentru fiecare zonă de rețea la tarife unice pentru operatorul fuzionat și pentru a se atenua dezechilibrele existente în prezent, tarifele specifice de distribuție pentru anul 2024 se stabilesc distinct pentru fiecare zonă de rețea.

(11) Tarifele specifice de distribuție aprobate pentru anul 2024 prevăzute la alin. (10) pentru OD rezultat în urma fuziunii trebuie să respecte condițiile prevăzute la art. 116 alin. (1) în raport cu tarifele aprobate conform prevederilor art. 10 alin. (2) pentru anul 2023.

Art. 131³. — (1) OD transmite ANRE până la data de 15 august 2023 solicitarea de tarife pentru anul 2024 calculată pe baza venitului reglementat stabilit conform prevederilor art. 131² alin. (2), precum și documentele și informațiile prevăzute la art. 120 lit. a) și d)—f) completate pentru anul 2024.

(2) OD transmite ANRE la termenul prevăzut la alin. (1) programul de investiții aferent anului 2024, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la Procedura privind fundamentarea și aprobarea planurilor de dezvoltare și de investiții ale operatorului de transport și de sistem și ale operatorilor de distribuție a energiei electrice, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 98/2022, cu modificările și completările ulterioare, împreună cu documentele prevăzute la art. 18 din același act normativ.”

2. Articolul 132 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 132. — Anexele nr. 1, 1¹ și 2—9*) fac parte integrantă din prezenta metodologie.

*) Anexele nr. 3—9 nu se pot publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, din motive tehnico-redacționale și se vor publica pe site-ul ANRE, www.anre.ro, la data intrării în vigoare a prezentei metodologii.”

3. După anexa nr. 1 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 11, al cărei cuprins este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Operatorii de distribuție concesionari și operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 10 iulie 2023.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 4 iulie 2023.
Nr. 79.

REGULI METODOLOGICE

pentru stabilirea venitului-țintă pentru serviciul de distribuție a energiei electrice aferent anului 2024

Art. 1. — Venitul-țintă al serviciului de distribuție a energiei electrice pentru anul 2024 se determină în termeni reali ai anului 2023, cu formula:

$$V_{\text{țintă, initial, 2024}} = CC_{2024} + C_{\text{PERS, 2024}} + C_{\text{SSM, 2024}} + CNC_{2024} + CPT_{2024} + AM_{r, 2024} + RBAR_{2024} - V_{2024} (ER),$$

unde:

a) $CC_{2024} = CC_{2023} \times (1 - X_{\text{initial}})$ — costurile de operare și mentenanță controlabile, altele decât cele legate de personal și cele aferente securității muncii, stabilite conform prevederilor art. 3;

b) $C_{\text{PERS, 2024}}$ — costurile cu personalul, stabilite conform prevederilor art. 4;

c) $C_{\text{SSM, 2024}}$ — costurile aferente securității muncii, stabilite conform prevederilor art. 5;

d) CNC_{2024} — costurile de operare și mentenanță necontrolabile, stabilite conform prevederilor art. 6;

e) CPT_{2024} — costul cu energia electrică pentru acoperirea consumului propriu tehnologic, stabilit conform prevederilor art. 8;

f) $AM_{r, 2024}$ — costurile cu amortizarea reglementată aferentă activelor existente și noilor investiții prudente, stabilite conform prevederilor art. 9;

g) $RBAR_{2024}$ — rentabilitatea activelor existente și a noilor investiții prudente, stabilită conform prevederilor art. 10;

h) $V_{2024} (ER)$ — veniturile din aplicarea tarifului reglementat de energie reactivă, stabilite conform prevederilor art. 11.

Art. 2. — (1) În cazul OD care au fuzionat în perioada a patra de reglementare se calculează venitul-țintă aferent anului 2024 conform art. 1, pentru fiecare zonă de rețea existentă în timpul perioadei a patra de reglementare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), venitul-țintă aferent anului 2024 pentru OD rezultat în urma fuziunii, pe baza căruia se stabilesc tarifele de distribuție pentru anul 2024, se calculează prin însumarea veniturilor-țintă calculate conform alin. (1).

Art. 3. — (1) OD fundamentează costurile de operare și mentenanță controlabile, altele decât cele legate de personal și cele aferente securității muncii pentru anul 2024, pe baza valorilor realizate în anul 2022 pentru această categorie de cheltuieli.

(2) Valoarea costurilor de operare și mentenanță controlabile, altele decât cele legate de personal și cele aferente securității muncii, prognozată pentru anul 2024, se stabilește pe baza propunerii OD conform alin. (1) și nu poate depăși valoarea prognozată aprobată pentru această categorie de costuri pentru anul 2023, diminuată cu factorul de eficiență X_{initial} aplicat în perioada a patra de reglementare.

Art. 4. — (1) Valoarea costurilor cu personalul prognozată pentru anul 2024 se fundamentează de către OD în funcție de numărul de personal și cheltuielile de personal stabilite prin bugetul de venituri și cheltuieli aprobat pentru anul 2023, precum și prin înțelegerile cu sindicatele.

(2) Valoarea prognozată aprobată a costurilor cu personalul pentru anul 2024 se stabilește pe baza propunerii OD conform alin. (1) și nu poate depăși valoarea prognozată pentru anul 2023, la care se adaugă creșterea procentuală a costurilor cu personalul prognozate pentru anul 2023 față de anul 2022.

Art. 5. — (1) OD fundamentează costurile cu securitatea muncii pentru anul 2024 pe baza valorilor realizate în anul 2022 pentru această categorie de cheltuieli în perioada a patra de reglementare.

(2) Valoarea prognozată aprobată a costurilor cu securitatea muncii pentru anul 2024 se stabilește pe baza propunerii OD conform alin. (1) și nu poate depăși valoarea prognozată pentru anul 2023.

Art. 6. — (1) OD fundamentează costurile de operare și mentenanță necontrolabile pentru anul 2024 pe baza valorilor realizate în anul 2022 pentru această categorie de cheltuieli în perioada a patra de reglementare.

(2) Valoarea prognozată aprobată a costurilor de operare și mentenanță necontrolabile pentru anul 2024 se stabilește pe baza propunerii OD conform alin. (1) și nu poate depăși valoarea prognozată pentru anul 2023, ajustată prin diminuarea contribuției către ANRE.

Art. 7. — Valorile costurilor prognozate pentru anul 2023 prevăzute la art. 3 alin. (2), art. 5 alin. (2) și art. 6 alin. (2) se calculează prin actualizarea valorilor prognozate pentru anul 2023 la începutul celei de a patra perioade de reglementare cu ratele inflațiilor realizate pentru anii 2019—2022 și cu rata de inflație prognozată pentru anul 2023 de către Comisia Națională de Prognoză.

Art. 8. — (1) Valoarea costurilor de achiziție a energiei electrice aferente CPT, prognozată pentru anul 2024, se determină ca produs între cantitatea de energie electrică aferentă CPT reglementat și prețul mediu prognozată de achiziție a energiei electrice pentru asigurarea CPT.

(2) Țintele de CPT reglementat pentru anul 2024 se stabilesc utilizând procentul de reducere anuală a țintelor de CPT reglementat considerat pentru anul 2023 față de anul 2022, aplicat la țintele reglementate aferente anului 2023.

(3) Prin derogare de la alin. (2), în situația în care ținta de CPT reglementat pentru un nivel de tensiune, pentru anul 2023, a fost atinsă în anul 2022, ținta de CPT reglementat pentru anul 2024 se stabilește prin aplicarea procentului de reducere anuală a țintei de CPT reglementat considerat pentru anul 2023 față de anul 2022 la procentul de CPT realizat în anul 2022.

(4) În cazul OD rezultat în urma fuziunii în perioada a patra de reglementare se stabilește pentru anul 2024 o țintă unică de CPT reglementat pentru fiecare nivel de tensiune, cu luarea în considerare a prevederilor alin. (2) și (3).

(5) În situația prevăzută la alin. (4), pentru stabilirea procentului de reducere anuală a țintelor de CPT reglementat prevăzută la alin. (2) se determină ținte unice de CPT pentru anii 2022 și 2023 ca raport între:

a) suma cantităților de energie electrică aferentă CPT reglementat pentru fiecare zonă de rețea existentă în a patra perioadă de reglementare;

b) suma cantităților de energie electrică intrată aferente zonelor de rețea existente în perioada a patra de reglementare.

(6) Prețul mediu prognozată de achiziție a energiei electrice pentru asigurarea CPT reglementat pentru anul 2024 este egal cu prețul de referință, la care se adaugă o componentă specifică fiecărui OD aferentă costului cu serviciul de transport, serviciile de sistem și administrare piață (OPCOM), în vigoare la data transmiterii solicitării de tarife pentru anul 2024.

(7) Prețul de referință prevăzută la alin. (5) este același pentru toți OD și se calculează ca medie ponderată, considerând 75% prețul aprobat prin Mecanismul de achiziție centralizată de energie electrică, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, și 25% prețul mediu ponderat înregistrat pe PZU pentru luna mai 2023.

(8) Pentru fiecare OD care a fuzionat în perioada a patra de reglementare, valoarea prognozată pentru anul 2024 a costurilor de achiziție a energiei electrice aferente CPT se calculează cu luarea în considerare a țintei unice de CPT stabilite conform alin. (4), a cantității de energie electrică intrată corespunzătoare tuturor zonelor operatorilor care au fuzionat, precum și a prețului mediu prognozat de achiziție stabilit conform alin. (5).

Art. 9. — Costurile cu amortizarea activelor prognozate pentru anul 2024 se stabilesc conform prevederilor pct. 5.6 din metodologie.

Art. 10. — (1) Rentabilitatea bazei reglementate a activelor se stabilește în conformitate cu prevederile pct. 5.7 din metodologie, având în vedere:

a) valoarea BAR prognozat la 31 decembrie 2023, calculat conform prevederilor art. 58 alin. (1) din metodologie;

b) valoarea BAR prognozat la 31 decembrie 2024, calculat conform prevederilor art. 58 alin. (1) din metodologie, cu luarea în considerare a investițiilor prognozate a fi realizate de OD în anul 2024, precum și a amortizării aferente acestora, stabilite pe baza planului de investiții al OD aprobat de ANRE.

(2) Pentru anul 2024, RRR se menține la valoarea aprobată prin Ordinul președintelui ANRE nr. 75/2020 privind stabilirea ratei reglementate a rentabilității capitalului investit aplicate la stabilirea tarifelor pentru serviciile de distribuție, de transport și de sistem a energiei electrice și gazelor naturale până la sfârșitul perioadei a patra de reglementare și de modificare a unor acte normative emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 11. — Valoarea veniturilor din aplicarea tarifului reglementat pentru energie reactivă prognozată pentru anul 2024 se stabilește pe baza valorii fundamentate de OD.

Art. 12. — Pentru anul 2024, în calculul venitului-țintă se consideră că profitul brut din alte activități îndeplinește condiția prevăzută la art. 107 din metodologie.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

